

تعیین اولویت‌ها جهت تدوین برنامه آموزش‌های ایمنی، بهداشت و محیط زیست در شرکت آبفای منطقه ۳ تهران

امید صیام

کارشناسی ارشد مدیریت برنامه ریزی، آموزش محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

چکیده

مفهوم HSE دلالت بر رفتار و اعمال خطرناک، به ویژه آن دسته خطراتی که در زمره تخلف قرار می‌گیرند، دارد و آموزش‌های ایمنی بعنوان یکی از ابزارهای موثر در پیشگیری از بیماری‌های محیط کار، محسوب می‌شود. این تحقیق به منظور تعیین برنامه‌های آموزشی در بخش HSE شرکت آب و فاضلاب منطقه ۳ تهران صورت گرفت. بدین منظور، پس از تعیین جامعه آماری، برای تعیین اولویت‌های آموزشی و سرفصل‌های کارگاه از روش دلفی استفاده شد. سپس با برگزاری یک دوره آموزشی، میزان مطلوبیت محتوی آموزشی و سرفصل‌های تدوین شده، به همراه سطح یادگیری، تغییر در رفتار و نتایج عملی آن از طریق سطوح مدل کرک پاتریک بررسی شده است. نتایج تحقیق نشان داد که گویه‌های آموزش در جهت روش‌های انتخاب دقیق پیمانکار (ایمنی)، «برنامه‌های بازآموزی بهداشت به صورت زمان‌بندی برای کلیه کارکنان»، «استانداردهای مخازن نگهداری آب» (بهداشتی)، «آموزش جهت کاهش میزان تولید پسماند در مبدا» و «جداسازی پسماندهای خشک و تر در مبدا» (زیست‌محیطی) بیشترین اهمیت را از نظر خبرگان به جهت تعیین سرفصل‌های آموزشی داشته‌اند. به علاوه، سطح آگاهی افراد شرکت کننده پیش از برگزاری کارگاه آموزشی، کمتر از حد متوسط (۴۵/۹) بوده و آنالیز آماری (تی تست) حاکی از تفاوت معنی‌داری پیش و پس از دوره آموزشی است؛ بنابراین می‌توان اینگونه نتیجه‌گیری نمود که اولویت‌های تعیین شده، می‌تواند در تغییر نگرش و رفتار فراگیران موثر باشد و اثربخشی دوره آموزشی تأیید شده است.

کلید واژگان: تعیین اولویت‌های آموزشی، روش دلفی، مدل کرک پاتریک، شرکت آب و فاضلاب منطقه ۳ تهران.

